

De mens achter...

Carry Abbenhues

Carry Abbenhues (1949) is gedeputeerde van provincie Overijssel (PvdA) met de portefeuille economie, toerisme en arbeidsmarkt vanaf 2007. Daarvoor was zij vier jaren gedeputeerde voor economie en innovatie. Carry is getrouwd met Rob en ze hebben kinderen, Maartje (32) en Jeroen (30).

Omdat haar agenda het niet toeliet naar De Bloemenbeek te komen ging ik naar Zwolle met een aantal overheerlijke gerechten voor bij de koffie. Deze had SVH meesterkok Michel van Riswijk klaargemaakt. In haar kamer bij het provinciehuis hadden we de keuze uit bonbons van rum, een cocos makroon, een taartje framboos en een cassis snoepje, een schotel met daarop een zalm tartaar mayonaise van citroen en een crème van epoïse met Twentse krentewegge en twee glazen met daarin een trifle crème met rode besjes.

Wie is Carry volgens Carry?
“Mmmmm”, begint al denkend aan zoals ze het noemt deze wereldvraag: “Ik ben iemand die dingen wil bereiken en schep er genoeg in om dingen voor elkaar te krijgen die er toe doen! Ik ben een mensenmens, hou ervan om met mensen om te gaan. Verder hou ik van publieke organisaties en de overheid”. Ze proeft het taartje framboos en vervolgt: “Ik ben vrij direct. Dat kan confronterend zijn maar dat schept ook ruimte. Zakelijk redelijk nuchter. Ik ben wel een emotioneel mens en ben pragmatisch in de dingen die ik doe”.

Het er toe doen, wat is dat voor jou?

“We leven met elkaar in deze wereld, in deze samenleving en daar moet je met elkaar iets van maken”. Kort en krachtig benadrukt ze: “Maak er wat van”. Ze vervolgt met een voorbeeld over waarden: “Er is altijd interactie tussen mensen, je loopt niet in je eentje rond en als je iemand ziet kun je ook iemand gedag zeggen en iemand aankijken”.

Ik hou van
publieke organisaties
en de overheid

Als ik je kinderen zou vragen, wie is mama, wat zouden ze zeggen?

Resoluut en al lachend: “Een druktemaker zouden ze zeggen. Ze vinden me dynamisch, er is altijd nieuws, ze heeft altijd initiatieven en ze zullen denk ik ook wel zeggen dat ik zorgzaam ben”.

En als ik man Rob zou vragen?

“Hij zou zeggen, ‘levendig, er is altijd wel leven in huis”.

Wat kun je vertellen over je jeugd?

Carry begint beeldend te praten waarbij je je ineens in Amsterdam waant en de bovenwoning ziet waar ze is geboren in de Staatsliedenbuurt en opgroeide in

Noord. “Ik kom uit een vrij progressief gezin waarin iedereen in zijn waarde werd gelaten en waaruit ook het beste werd gehaald. Ik kom uit een rood nest. Iedereen was lid van de vakbond en van de partij. Het was de Joop den Uyl generatie. We discussieerden veel over politiek en over idealen. Als arbeidersgezin gingen we altijd wel op vakantie. Mijn vader zei altijd: ‘dat is niet alleen voor de elite’. Daarom hadden we ook dansles en ik heb altijd veel gesport. En we werden gestimuleerd om te leren. Ook humor heb ik van huis uit meegekregen. Mijn vader en moeder zeiden altijd: we maken er wat van, val je op je gezicht, val dan leuk op je gezicht”.

Ze omschrijft een aantal stappen in de tijd: “Tijdens de studie Academie Lichamelijke Opvoeding ben ik het huis uitgegaan en op mijn 21e ben ik getrouwd. Na de Academie heb ik 7 jaar les gegeven op diverse scholen. Op mijn 28e zijn we verhuisd naar Meppel”.

Heb je broers of zussen?

“Ik heb twee broers. De ene broer is met de vut” en ontroerd vertelt Carry over haar andere broer die verstandelijk gehandicapt is en sterk verouderd. Ze heeft het er liever niet over maar laat zich toch ontvallen dat het haar emotioneert en het gevoelig ligt. “Ik heb er zorgen over, ben erbij betrokken, hij is afhankelijk. Ik doe veel met mijn broer maar het is het gevoel alsof het nooit genoeg is. Dat is een ingewikkeld stuk van mijn leven”. Vervolgens recht ze haar rug

In de serie "De mens achter ..." betreft het telkens een diepte-interview met een bekende Nederlander of markante ondernemer uit de regio. Het gaat hierbij niet om wat de persoon doet maar om wie de persoon is. Het gaat niet om de buitenkant maar om de binnenkant van de persoon. Dit keer sprak ik met gedeputeerde Carry Abbenhues.

met krachtige taal: “Het weerhoudt me niet om de dingen te doen en ben daarom juist wel heel gedreven om er iets van te maken”.

Hoe ben je in de politiek verzeild geraakt?

“Dat heb ik van huis uit meegekregen”. Ze vertelt een leuke anekdote: “Toen ik op de lagere school zat had ik in het laatste jaar een gesprek met de schoolarts. Ze vroeg me wat ik wilde gaan doen, toen gaf ik antwoord dat ik de politiek in wilde. Ik was toen 12 jaar”.

Hoe kom je vanuit Amsterdam in deze omgeving terecht?

“Mijn man Rob heeft een ongeluk gehad en had vrij ernstig letsel. Daar kwamen allerlei complicaties bij en het was de vraag of alles nog wel goed zou komen. Waarop ik de vraag stelde aan hem, wat zou jij het liefste willen’. Hij zei, eigenlijk wil ik wel buiten wonen en een boerderijtje kopen. Via een kennis zijn we toen in Meppel beland. Vervolgens werd ik zwanger. Ik heb me daar aangemeld bij de PVDA, kwam daar in de raad terecht, werd daarna fractievoorzitter en na vier jaar werd ik wethouder. Dat ben ik zeven jaar geweest. In die periode heb ik ook een zoon gekregen”.

Vervolgens burgemeester van Hattem?

“Ja, ik werd burgemeester van Hattem. Ik wilde wel een stap maken en dat heb ik gedaan, tijdens mijn burgemeesterschap heb ik toen de studie Bestuurskunde gekozen aan de Erasmus Universiteit”. Het was een periode met veel studeren, het was peentjes zweeten. Na drie-en-een-half jaar heb ik de bul gehaald. In 1999 ben ik begonnen en in 2003 afgestudeerd”. Carry was toen 53. “Het was echt inspirerend. In openbaar bestuur moet je, vind ik, ook nieuwsgierig zijn. Toen kreeg ik het aanbod om gedeputeerde te worden, dat leek me erg bijzonder. In 2003 ben ik begonnen, in 2007 ben ik lijsttrekker geworden en ik zit nu halverwege de periode”.

Waardoor word je gedreven?

“Verbinden, netwerken maken, ondernemers met elkaar en met instanties bij elkaar brengen. Ik ben een bestuurder die wil verbinden! Ik vraag me heel veel af wat ik voor de samenleving kan doen, hoe ik de mensen in hun kracht kan zetten en het beste naar boven kan halen. De vraag die ik vaak stel aan ondernemers is, ‘wil je een golf veroorzaken of heb je de golf al opgezocht? Als je iets voor elkaar wilt krijgen is de vraag hoe je beweging krijgt. De kunst is om on-

dernemers en organisaties te prikkelen. Zo help je en zet je een golfje op. De overheid is daarin cruciaal. Ze scheppen voorwaarden. Juist nu in deze tijd”.

Ik ben een bestuurder die wil verbinden!

Hoe zie je de komende jaren voor je?

“Ik wil resultaten boeken. Op economisch vlak. Wat ik heel belangrijk vind is dat er werk is voor de mensen. Werk, werk” zegt zij meerdere keren. “Werk vormt mensen, werk structureert. Door werk kunnen mensen zich ontplooiën, het daagt ze uit. Waar hard gewerkt wordt, bruist het. Bij toerisme gaat het mij om kwaliteit en voorzieningen, het landschap hier leent zich fantastisch voor verblijf. Ik daag ondernemers en organisaties uit om hun kansen te pakken. Dat doe ik met subsidies voor vernieuwende arrangementen en spannende

ideeën die aanslaan bij de toerist. Volgens mij moet er een urgentie zijn dat de som der delen altijd meer is. Men moet elkaar begrijpen en verstaan en de kansen zien van samen doen”.

Wat doet het met je persoonlijk als je golfbeweging hebt gecreëerd of een succesvolle verbinding hebt gelegd?

“Dat vind ik prachtig, ik vind het leuk om te zien dat mensen het leuk hebben en succes hebben. Dat ze de dingen die ze doen goed doen, dat ze dat graag doen en dat het werkt”.

Wat is voor jou het ultieme geluk?

“Wat ik mooi vind is tevredenheid en trouw. Dat als je in de spiegel kijkt, je jezelf nog herkent. Dat je dichtbij jezelf bent gebleven. Dat ik kan bijdragen en er toe kan doen en geluk is voor mij ook in balans zijn”.

Ben je gelovig?

“Nee. Ik ben niet gelovig opgevoed. Mijn ouders waren atheïst. Dat maakt dat ik dingen nu wil doen, nu wil leven omdat er niets nadien komt”.

Als jij je leven een cijfer zou geven, op schaal van 0 tot 10, wat is dat dan?

Al lachend en dan direct: “Een 8”. Vervolgens: “Ik hou niet van overdrijven. Ik ben heel nuchter, realistisch”.

Waarom is dat dan geen 10?

“Hou nou toch op, er is toch altijd wel wat te wensen”. Vervolgens met een serieuze toon: “Ik vind het leven best ingewikkeld. Je moet er wel wat voor doen. Het is volgens mij de kunst om de balans te vinden in je werk, in wie je bent en wat je als mens meeneemt vanuit je werk, en of je je daar gelukkig bij voelt”.

Wat maakt het leven dan soms ingewikkeld?

“Je moet als bestuurder elke dag zoveel keuzes maken. Dat gaat van simpele dingen van ‘wat moet ik aan’, ‘wil ik wel of niet een afspraak met degene’. Wat zeg ik wel en wat zeg ik niet’ tot aan beleidszaken, er zijn altijd dilemma’s”.

Wat doe je om te ontspannen?

“Ik speel accordeon. Ik oefen bijna elke dag en ik heb les. Ik golf, dat vind ik zo mooi. En zo af en toe kano ik”.

Hoe ziet je dagritme eruit?

“Ik sta elke dag om half 7 op. Ben altijd na zessen thuis. Vaak eet ik onderweg of ergens anders. ‘s Avonds kijk ik vaak nog even TV-Oost om bij te blijven en ga dan naar bed. Dat is niet voor 12 uur”.

Je bent 60, bent vitaal en je maakt lange dagen, hoe blijf je in je kracht?

“Ik drink niet en heb een sterk lichamenlijk gestel. Een gezond lichaam is me gegeven. Ik denk ook de combinatie dat ik heel veel dingen leuk vind. Ik zie de humor van dingen in en kan goed relativeren. Iets kan blijkbaar heel erg zijn en dan vraag ik me af, hoe erg is het echt? Ik kan wel goed de knop omzetten. Humor, grapjes over moeilijke dingen maken helpt daarbij”.

Wat is je hoogtepunt in je leven geweest?

Ze denkt even en het eerste dat ze roept is dat ze twee kleinkinderen heeft. “Ik

spreek liever van mijlpalen. Het is een tweeling van 18 maanden. Een mijlpaal was toen ik trouwde, dat vond ik bijzonder. De momenten dat de kinderen diploma’s haalden, van zwemdiploma tot alle diploma’s daarna. Een hoogtepunt was dat mijn ouders 50 jaar getrouwd waren en ook dat ik zwanger werd”.

Ik vind het leuk om te zien dat mensen het leuk hebben en succes hebben

Wat zijn je dieptepunten geweest?

“Ik vond het erg dat mijn moeder overleed. Dat was in 2002. Ze was 82. Mijn vader leeft overigens nog wel en hij is 90. Dingen slijten wel. En ach, ik heb me wel over alle dieptepunten heen gezet”.

Is er wel eens een periode in je leven geweest waarin je het donker zag?

“Nee, nooit, dat ken ik niet”.

Waarvoor raak je uit balans?

Direct en resoluut: “Door onrechtvaardigheid. Dan word ik kwaad. Ik kan niet tegen spelletjes. Dan word ik gallisch. Als iemand dat niet erkent ga ik door. Als iemand dat toegeeft is voor mij de kous daarmee af. Zo niet dan word ik een terriër. Mensen zeggen wel eens, ‘je bent mooi als medestander maar als tegenstander hebben ze een kwaaije aan je’. Ik kan niet tegen vals spel. Ik hou er niet van dat mensen erom heen liggen te mieren”.

Je houdt dus van recht voor de raap en duidelijkheid?

“Ja” antwoordt ze volmondig.

Waar krijg je stress van?

“Het heeft altijd met andere mensen te maken. Dat afspraken niet nagekomen worden. Dat iemand niet doet wat die moet doen. Hou me niet aan het lijntje

DE MENS ACHTER...

Tijdens het nuttigen van de zalmtartaar mayonaise van citroen reikt Carry nog het volgende aan?

“Wat ik als mens en vanuit mijn functie interessant vind is nieuwsgierigheid. De vraag achter de vraag. De waarom-vraag. Dat je weet hoe zaken in elkaar zitten en

Over de
houdbaarheidsdatum
in de politiek moet je
nadenken

of dat dingen in het midden blijven, zeg ja of nee, dan gaat het voort. Anders bereik je niet of zet je geen stapje. Ik kan er slecht tegen dat mensen doen als of ze niet met een open vizier mensen tegemoet treden”

Wat doet dat dan met je?

“Dan word ik fel. Maar ik laat het ook snel los en maak er dan ook wel weer een geintje over. Met grapjes in de politiek kun je soms dingen breken”.

Wat is je stijl van leidinggeven?

“Ik denk inspirerend waarbij ik veel verantwoordelijkheden terugleg. En ik ben redelijk pragmatisch”. Ondertussen neemt ze een hapje van de trifle crème met rode besjes en verwijst naar de eigenaar Raymond Strikker van De Bloemenbeek, “Dat heeft hij toch weer heerlijk in gang gezet”. Vervolgens gaat ze door over leidinggeven. “Leidinggeven lijkt al snel een van bovenaf opgelegd systeem. Terwijl een leidinggevende mogelijk maakt om als individuen en collectief te kunnen presteren, dat alles binnen de missie van de organisatie. Uiteindelijk gaat het erom dat de mensen hun kracht en creativiteit kunnen gebruiken in werksituaties”.

Carry over politiek.

“Ik zit in het openbaar bestuur omdat je vanuit het openbaar bestuur iets kunt doen en kan betekenen voor organisaties en voor inwoners. Belangrijk is dat je er plezier in hebt en dat wat je doet moet een doel hebben”. Ondertussen proeft Carry de crème

van epoïse met Twentse krentewegge. Ze sluit af met: “Over de houdbaarheidsdatum in de politiek moet je nadenken”.

Wat wil jij in je leven nog absoluut doen?

“Ik wil eigenlijk zo lang mogelijk fit blijven, fit van geest en van lichaam. Niet cynisch worden. En leeftijd niet laten tellen en dicht bij mij zelf blijven”. Carry is verantwoordelijk voor o.a. portefeuille arbeidsmarkt. Er zijn veel werkzoekenden. Carry daarover. “Wat je ziet is dat het nu ernstig is maar dat is een periode. Als je je baan verliest of failliet gaat, is dat heel beroerd. Werk zal er altijd zijn. Er zit beweging in bedrijvigheid, er worden altijd mensen gevraagd, arbeid is altijd een belangrijke productiefactor. Juist in een tijd dat het slecht gaat is het de vraag hoe je klaar kunt zijn voor de betere tijd die hierna komt. Dus maak van de nood een deugd en gebruik het feit dat mensen thuis zitten om te investeren in opleiding en training. Daarom maak ik me nu sterk voor mobiliteitscentra”. Carry geeft nog een boodschap. “Of je nu jong of oud bent, blijf je ontwikkelen want je bent altijd nodig.”

Wat wil je in de komende twee jaar bereikt hebben?

“Dat we ons bewust zijn dat er een ander type arbeid komt. Dat je goed om je heen moet kijken wat daarvoor nodig is en dat je vertrouwen hebt dat het er is en komt en dat je daar wat aan kunt doen”.

wat mensen beweegt. Ik vind ook dat creativiteit je geweldig kan helpen om tot oplossingen te komen of tot relativering. Dat vind ik ook ondernemend zijn”.

Dit keer had ik de eer om tijdens het nuttigen van heerlijke klaargemaakte lekkernijen te praten met een levendig en makkelijk pratend persoon. Iemand die met de tijd mee gaat en zich verdiept in allerlei zaken zoals twitter en facebook. Iemand met de drijfveer verbindingen te leggen die er toe doen. Iets wat juist hard nodig is in de huidige maatschappij. ■

Tot ziens, Frank Rekers

Landhuishotel & Restaurant De Bloemenbeek

Voor dit diepte-interview heeft het Landhuishotel & Restaurant De Bloemenbeek in De Lutte wederom heerlijke gerechten voorgeschoteld. Vanwege de drukke agenda van Carry Abbenhues heeft interviewer Frank Rekers een picknickmand meegenomen naar het Provinciehuis in Zwolle. Meesterkok Michel van Riswijk wist de tongen weer te strelen met zijn lekkere gastronomische hoogstandjes.